

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
«ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ» ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 27.10.2016**

Ελληνίδες, Έλληνες,

Η ιστορία του ελληνισμού είναι μια ατέλειωτη σειρά αγώνων για την ελευθερία, τη δικαιοσύνη και την ανεξαρτησία. Οι πράξεις ηρωισμού και αυτοθυσίας των Ελλήνων είναι πραγματικά αναρίθμητες. Φορτώνουν με βαρύ φορτίο όχι μόνο την εθνική αλλά και την παγκόσμια ιστορία.

Μια από τις μεγάλες αξίες που οι Έλληνες τοποθετούμε από την αρχή της ιστορίας μας πολύ ψηλά, είναι η αξία της πατρικής γης. Συνδέουμε πάντοτε την πατρική γη με τη μοίρα και την πορεία μας μέσα στο χρόνο.

Δεν είναι μόνο ο χώρος, ο τόπος μας ως υπόσταση πραγματική. Δεν είναι μόνο η γη στην οποία γεννιούνται, δουλεύουν σκληρά και πεθαίνουν. Η Ελλάδα, είναι τα τραγούδια, η ποίηση, οι χοροί, το θέατρο, η τέχνη και ο πολιτισμός μας. Γι' αυτό φτάνει και ως την Κύπρο.

Είναι οι μάχες για τη ζωή, την ελευθερία και τη δημοκρατία. Αυτό ήταν και είναι Ελλάδα. Η αγάπη και ο αγώνας για τη ζωή. Αυτό είναι που μας κάνει να νοιώθουμε πιο Έλληνες εμείς οι Κύπριοι του ακρογωνιαίου αυτού λίθου του παγκόσμιου Ελληνισμού.

Κυρίες και Κύριοι,

Αναλογιζόμενοι την ιστορία μας φέρνουμε στο νου συνειρμικά, πέρα από τις τεράστιες προσωπικότητες της τέχνης, των γραμμάτων και του πολιτισμού, πέρα από τους μεγάλους φιλοσόφους και καλλιτέχνες, τους ιστορικούς σταθμούς του έθνους, τα μεγάλα ραντεβού με το πεπρωμένο μας.

Και πράγματι νιώθει κανείς δέος σκεπτόμενος τις πράξεις αυτοθυσίας των Ελλήνων σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές, σε στιγμές που παίχτηκε στα ζάρια της ιστορίας η ίδια η ύπαρξη του ελληνισμού.

Στιγμές τραγικές αλλά και άπειρης μεγαλοσύνης. Στιγμές όπου το δίκαιο συναντά την αυταπάρνηση και η ελευθερία τη θυσία.

Για κάθε λαό υπάρχουν, όπως λέει ο μεγάλος Σεφέρης, οι ημερομηνίες εκείνες που ελέγχουν τα χαρτιά της ιστορικής του ταυτότητας, που τον δοκιμάζουν, τον δικαιώνουν ή τον δικάζουν.

Εμείς οι Έλληνες μέσα στη χιλιάδων χρόνων ιστορία μας, έχουμε πολλές τέτοιες ημερομηνίες. Η 28η Οκτωβρίου 1940 είναι μια επανάληψη όλων εκείνων των ηρωικών ημερομηνιών του παρελθόντος που μας καθιέρωσαν σαν έθνος μοναδικό.

Το 1940 ο ελληνικός λαός ξεχνώντας τη φτώχεια και τα βάσανα, αφήνοντας στην άκρη πολιτικές και κοινωνικές διαφορές, αγωνίστηκε με το χαμόγελο στα χείλη κατά των αυτοκρατοριών εκείνων που προσπάθησαν να παγκοσμιοποιήσουν τους λαούς της γης κάτω από τη στρατιωτική τους μπότα. Ο Γράμμος και το Βίτσι, η Πίνδος και η Κορυτσά θα μείνουν οι αιώνιοι μάρτυρες μιας υπέροχης θυσίας. Στις άγριες και απόκρημνες κορφές της Πίνδου και του Γράμμου γράφτηκε μια νέα αθάνατη και φωτεινή σελίδα της ιστορίας μας, γεννήθηκε μια καινούργια δόξα κι ένα υπέροχο μεγαλείο για την πατρίδα μας.

Μέσα σε λίγους μήνες κατόρθωσε να διαλύσει, να εξευτελίσει τις σιδερόφρακτες μεραρχίες των Ιταλών και να φέρει την λευτεριά στην Βόρεια Ήπειρο.

Οι ξένοι και κυρίως οι Ευρωπαίοι, ονόμασαν θαύμα το έπος του '40. Αλλά, θαύμα λέμε κάτι μοναδικό, πρωτόγνωρο και ανεπανάληπτο. Για τους Έλληνες είναι μοίρα και πεπρωμένο του τόπου, προνόμιο της φυλής να είναι πάντα παρόντες, πάντα πρωταγωνιστές σε κάθε μεγάλο γεγονός, σε κάθε καμπή της ιστορίας. Και είναι χαρακτηριστικό του έθνους μας να διακρίνεται πάντα, να δημιουργεί δηλαδή εποποιίες και θαύματα.

Με τις πρώτες μάχες τ' αλαζονικά Ιταλικά στρατεύματα έπαθαν αληθινές πανωλεθρίες. Τι κι αν ήταν πολλαπλάσιοι των Ελλήνων ; Τι κι αν είχαν μηχανοκίνητα κι αεροπλάνα; Οι ελάχιστοι εκείνοι Έλληνες, με το φτωχό εξοπλισμό, έγιναν ο τρόμος και το φόβητρο των Ιταλών. Πολέμησαν σαν ήρωες και πολύ σωστά ειπώθηκε ότι «οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

Εκεί, στα φαράγγια, στους κρημούς και στις λαγκαδιές, στις κορφές τις απάτητες, γράφτηκε μια καινούργια ολόχρυση σελίδα της ιστορίας μας Δεν πολεμούσαν άνθρωποι. Πολεμούσαν λιοντάρια, θεοί ανίκητοι και άφοβοι.

Το «όχι» ήταν το μέγιστο κατόρθωμα της ενότητας και αποφασιστικότητας των Ελλήνων. Ήταν σταθμός με βαθύ νόημα γιατί θα συμβολίζει αιώνια την πάλη του δικαίου με το άδικο, την πάλη για την αρετή και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η 28^η Οκτωβρίου θα παραμείνει πάντα μια ζωντανή δύναμη και ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία του ελληνικού έθνους που θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νουν και να τιμούμε. Το διαχρονικό μήνυμα είναι ότι λαοί χωρίς ελευθερία, όπως και χωρίς μνήμη, είναι άνθρωποι χωρίς μέλλον. Η υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας, των πανανθρώπινων αξιών, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της ειρήνης, είναι για τον Ελληνισμό καθολική υποχρέωση και καθήκον.

Το 1940 οι Έλληνες δεν αγωνίστηκαν μόνο περί βωμών και εστιών. Τηρώντας πανάρχαιες αξίες και παραδόσεις έδωσαν για όλους τους λαούς της γης τον αγώνα της τιμής και της ελευθερίας. Ήξεραν καλά το τίμημα που θα πλήρωναν γι αυτή τους την αντίσταση. 15.000 νεκροί στρατιώτες, άλλοι τόσοι με μόνιμες αναπηρίες και σοβαρά κλονισμένη υγεία. Και ύστερα ήρθε η κατοχή όπου οι Έλληνες δείχνουν μια πρωτόγνωρη αξιοπρέπεια παρά τις εκατοντάδες χιλιάδες θύματα της πείνας χαρακτηριστικό δείγμα της ποιότητας αυτού του λαού. Ήρθε και η εθνική αντίσταση από την πρώτη κιόλας μέρα με τη συμμετοχή και τη θυσία Ελλήνων κάθε ηλικίας και κάθε πολιτικής τοποθέτησης.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Και η συμμετοχή της Κύπρου στον αγώνα κατά του χιτλερικού φασισμού ήταν συλλογική και το νησί μας έγραψε τη δική του ιστορία κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι Κύπριοι στρατιώτες πολέμησαν και διακρίθηκαν σε όλα τα μέτωπα του πολέμου. Έλαβαν μέρος στις μάχες που δόθηκαν στη Δουγκέρκη, στην Ελλάδα, στο Ελ Αλαμείν, στο Μόντε Κασίνο. Γύρω στους 600 Κύπριους βρίσκονται θαμμένοι σε στρατιωτικά νεκροταφεία των Αθηνών και της Κρήτης, όπου πολέμησαν εναντίον του φασισμού και υπέρ της ελληνικής ελευθερίας, στο Ελ Αλαμείν, στην Αλεξάνδρεια, σε άλλα νεκροταφεία της Αιγύπτου, της Αγκόνα, του Κασίνο αλλά και σε πολλά άλλα μέρη. Ο λαός της Κύπρου ήταν και θα είναι πάντα ταγμένος μαζί με όλους τους φιλελεύθερους λαούς της γης στην προάσπιση της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Αλλά, το ολοκαύτωμα του ελληνισμού στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ποτέ δεν δικαιώθηκε απ' τους μεγάλους της γης. Η 28 Οκτωβρίου εξακολουθεί μέχρι τις μέρες μας να καθορίζει τις αξίες και τη στάση του λαού μας.

Με τον ίδιο ηρωισμό αγωνίστηκαν μια χούφτα Έλληνες κατά των Τούρκων το 1974 στην Κύπρο. Και μέχρι σήμερα, όχι κατ' ανάγκην στα πολεμικά πεδία εξακολουθούμε να δίνουμε τον αγώνα τον σκληρό και τον άνισο για τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής και την επανένωση της πατρίδας μας.

Εδώ και 42 χρόνια το 37% των εδαφών μας κατέχεται από τον τούρκικο Απίλα. Χιλιάδες συμπατριώτες μας βρίσκονται ακόμη μακριά από τις πατρογονικές τους εστίες στην πικρή προσφυγιά, μέσα στην ίδια τους την πατρίδα, ενώ συνεχίζεται ανείπωτο το δράμα των αγνοουμένων μας και των εγκλωβισμένων της Καρπασίας. Χιλιάδες έποικοι έχουν μεταφερθεί στην κατεχόμενη γη μας και η οριστική και πλήρης τουρκοποίησή της παραμένει ένας ανοιχτός και τεράστιος κίνδυνος.

Γι' αυτό και η αγωνιστική παρακαταθήκη των Ελλήνων του '40 αποκτά σήμερα μια καθοριστική σημασία, που δεν έχουμε το δικαίωμα να την αγνοούμε ή να την παραγνωρίζουμε. Είναι χρέος μας να συνεχίσουμε την προσπάθεια για την αποτροπή της διχοτόμησης, για τον τερματισμό της τουρκοποίησης και την επανένωση της πατρίδας.

Φίλες και φίλοι,

Διανύουμε μια δύσκολη και καθοριστική για το μέλλον μας περίοδο. Οι συναντήσεις που πραγματοποιεί αυτές τις μέρες, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, Νίκος Αναστασιάδης, με τον Τουρκοκύπριο ηγέτη, Μουσταφά Ακιντζί, θα σηματοδοτήσουν τις παρά πέρα εξελίξεις σε καταλυτικό βαθμό. Ο πρόεδρος Αναστασιάδης μετέχει σε αυτή τη διαδικασία με καθαρή βούληση και διάθεση, αλλά και με αποφασιστικότητα να πετύχει μια λύση του κυπριακού που θα εξασφαλίζει τη λειτουργικότητα του κράτους και θα διασφαλίζει τα δικαιώματων και τις ελευθερίες των πολιτών, υπό συνθήκες ασφάλειας και ειρηνικής συνύπαρξης με τους συμπατριώτες μας Τουρκοκύπριους.

Με γνώμονα τις ομόφωνες αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου του 2009, αλλά και τις συμφωνίες κορυφής Μακαρίου – Ντενκτάς και Κυπριανού – Ντενκτάς, όπως και την συμφωνία της 8^{ης} Ιουλίου που ο αείμνηστος Τάσσος Παπαδόπουλος συνομολόγησε με τον Μεχμέτ Αλί Ταλάτ, το 2006, ο πρόεδρος Αναστασιάδης δίνει τον αγώνα για την

επανένωση της Κύπρου στα πλαίσια μιας Διζωνικής και Δικοινοτικής Ομοσπονδίας. Δεν ξεκίνησε από μηδενική βάση τις διαπραγματεύσεις, ο σημερινός πρόεδρος ο οποίος είναι υποχρεωμένος να αγωνιστεί μέσα στα πλαίσια που χαραχτήκαν από όλους ανεξαιρέτως τους απελθόντες προέδρους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Από τον αρχιεπίσκοπο Μακάριο μέχρι τον Δημήτρη Χριστόφια.

Αυτή την ώρα βρίσκονται υπό δοκιμασία και οι προθέσεις της τουρκικής πλευράς, η οποία θα πρέπει πλέον να περάσει από τις διακηρύξεις περί καλής θέλησης, στην πράξη. Αναμένουμε ότι θα αποδεχτεί ότι οι εγγυήσεις της είναι παρωχημένες και δεν γίνονται αποδεχτές καθώς και το γεγονός ότι η παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων θα έχει σύντομη ημερομηνία λήξης.

Αυτή είναι η ώρα που πρέπει όλοι εμείς να σταθούμε με υψηλό αίσθημα εθνικής ευθύνης απέναντι στις προσπάθειες που καταβάλλει η ηγεσία μας, να προβληματιστούμε και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας μακριά από μικροκομματικές ή άλλες σκοπιμότητες.

Σύσσωμοι, όπως μας παραγγέλλει ο ελληνικός λαός που αντιστάθηκε σε υπέρτερους στρατούς και εχθρούς, όλοι, μικροί και μεγάλοι, να συστρατευτούμε στον αγώνα για τη σωτηρία της πατρίδας. Αυτή είναι η βασικότερη προϋπόθεση για να ελευθερώσουμε τη σκλαβωμένη γη μας και να δικαιώσουμε τις θυσίες των ηρώων μας.

Θα συνεχίσουμε να δίνουμε την ειρηνική μάχη για τη δικαίωση της Κύπρου, με την ελπίδα ότι σύντομα θα ανατείλει και στη δική μας πατρίδα ο ήλιος της ειρήνης και της δικαιοσύνης. Η απελευθέρωση και η επανένωση του νησιού μας, στο πλαίσιο μιας ειρηνικής και βιώσιμης λύσης, θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο για τους ήρωες του 1940, που πέθαναν για την πατρίδα με το όραμα της ελευθερίας και της εθνικής αξιοπρέπειας.